

Метелик

Василь Сухомлинський

Метелик народився ввечері. Злетів він зі свого листочка. Сонце вже сховалося за обрій. Летить метелик, дивиться з подивом на квіти, на місяць. Раптом бачить щось яскраве, світле. "Це, мабуть, сонце",— думає метелик. Поспішає до нього. А то не сонце, а лампочка.

— Не поспішай, метелику, зупинись. Бо тільки-но доторкнешся до неї — згориш.